

Ja estem aposentats i per dinar anem a una típica "puleria", Casa Ezequiel que té una certa fama aquí a Melide. Més tard varem donar una volta pel poble i anàrem a dormir aviat, ja que demà, ... serà un altre dia.

4a Etapa (Melide – Arzúa, 13 km.)

Una altre etapa curta. Això ho hem decidit perquè si no, ens sortia una etapa de 35 km, on molts pobles i aldees per on passem, no tenen lloc on dormir ni tants sols botigues de queviures. Ens hem de plantejar molt bé les etapes que volem fer en funció del recorregut i pensant amb el que ens podem trobar.

Sortim de Melide i continuem el descens per la rua Sant Antonio, fins arribar a una cruïlla, girem a la dreta i prenem un camí enmig d'un frondós bosc. Una vegada l'hem creuat, arribem al caseriu Parabispo i tot seguit a l'aldea Boente per un camí molt ondulat (un trenca cames). Just abans d'entrar a Arzúa es passa per les valls dels rius Ribedeira i Iso i per diferents aldees fins arribar per fi Arzúa.

5a Etapa (Arzúa- Arca, 19 km)

Ja falta poc per arribar a Santiago de Compostela. Com cada dia a 2/4 de 8 del matí comencen a caminar. És una continuïtat del d'ahir, sortim d'una cota de 565m i a Pedrouzo, on es troba l'alberg d'Arca, està a una cota d'aproximadament 500m.

Anem passant per aldees i "caseries" fins arribar a Salceda, un petit poble enganxat a la carretera de tant sols 46 habitants. Altres "caseries" que ens anem trobant al nostre pas són els de Ras, Bres, per després arribar a l'alto de Santa Irene i al poble del mateix nom de tan sols 27 habitants. Sols ens resta mitja hora per arribar a l'alberg de Arca, que rep el nom per la parròquia que cobreix la zona.

Paral·lel a la carretera i a uns 200 m de l'entrada del poble es troba l'alberg. Són les 12 del migdia i quedem sorpresos de la quantitat de gent que hi ha esperant al davant nostre, hi ha 150 motxilles esperant que obri l'alberg. Aquest no obre fins a l'una del migdia, així que ens posen a la cua.

Com anècdota voldria comentar el fet d'haver-nos trobat amb una gent de Granollers, els quals ens diuen que han començat a caminar a les 4 de la matinada ja que pensaven trobar molta gent en aquest alberg.

Per sort tenim lloc i no hem d'anar a buscar on anar a dormir, és el primer alberg que podem utilitzar aquest any.

6a Etapa (Arca- Santiago de Compostela)

Com cada dia comencen a caminar d'hora amb el valor afegit que és la darrera etapa i que ja arribem a Santiago de Compostela.

Així que sortim de l'alberg hem de recular una mica fins a la benzina que hi ha a l'entrada del poble, on retrobem el camí que hem de seguir. Passem per uns boscos frondosos d'eucaliptus i creuem les aldees de Cimadevila i de San Paio, fins arribar al poble de Lavacolla, d'on pren el nom l'aeroport de Santiago, prop d'aquí. Encara ens resten 6 km de pujada fins arribar al monte de Gozo, un municipi que pertany a Santiago de Compostela. Fa un dia molt solejat i això ens permet veure les torres de la Catedral de Santiago. Ens quedem estona contemplant el monument que hi ha tot fent unes fotos de rigor.

Comencem a baixar cap a la capital per creuar pels típics carrers, fins arribar a la Catedral, on hi arribem molt contents després d'haver finalitzat la primera part del nostre camí "El camí Francès." Han estat 800 Km que durant aquests darrers 5 anys hem anat fent. No entrem a la catedral i el que primer fem és anar a l'alberg. N'hi ha varis, però nosaltres anem al Seminari Menor. Ens registrem i ens comenten que com a molt ens hi poden estar dos dies.

Després d'aposentar-nos i prendre una dutxa, anem a dinar. Per la tarda anem a fer la credencial que ens certifica haver fet el camí de Santiago.

Durant aquests 2 dies visitem la ciutat, la catedral amb una visita guiada per les seves teulades, i fins hi tot anirem a missa de 12. És diumenge i esperem poder veure funcionar el famós Botafumeiro. En acabar la missa, ens queden decebuts al dir-nos que sols el fan anar en dies senyalats, o be que algú ho demani.

7a Etapa (Santiago de Compostela – CEE)

Han passat 2 dies d'esbarjo i continuem el nostre camí fins a "Fisterra" però aquest darrer tram, 2 companys tenen compromisos i han de marxar cap a casa. Així doncs seguirem un grup de 7 persones.

A l'extrem més occidental del litoral Gallec, en la seva abrupta costa, era un dels ports triats per aquells peregrins que arribaven a Espanya, per mar, des de les illes Britàniques o les costes Franceses. Encara que de principi no forma part del camí, ja des de el segle XIV es converteix en destí obligat dels peregrins per visitar el santuari dedicat a la Mare de Déu i que segons la tradició el va manar construir Sant Pau.

Aquesta etapa d'avui fins a Fisterra és la més curta. Sortim d'una cota de 260 m i hem d'arribar a una cota de 160 m. Aparentment sembla una etapa plàcida, però no és així.

Es parteix de la plaça Do Obradoiro per prendre la rua das Hortas i continuar seguint les marques grogues. S'ha de creuar el pont sobre el riu Sarela, fins aquí tot és baixada, però en arribar a Corbalas comença una forta pujada. D'aquesta manera anem pujant i baixant